

איכה

ישבה בדרך

העיר רפתי עם
היתה פאלמנה
רפתי בגוים
שרתי במדינות
היתה למס.
בכה תבכה בלילה
ודמעתה על לחיה
איו לה מנחם מכל אוהביה
כל רעיה בגדו בה
היו לה לאוהבים-----
ויצא מן בית ציון כל תורה
היו שריה פאילים לא מצאג מרעה
וילכו בלא כח לפני רודף.

מגילת איכה

דברי הכפר

מספר 879

ו' באב תשמ"ד
4.8.84

ע ל ו ן פ נ י מ י
ל א ל פ ר ס ו ם

מ ז ל ט ו ב

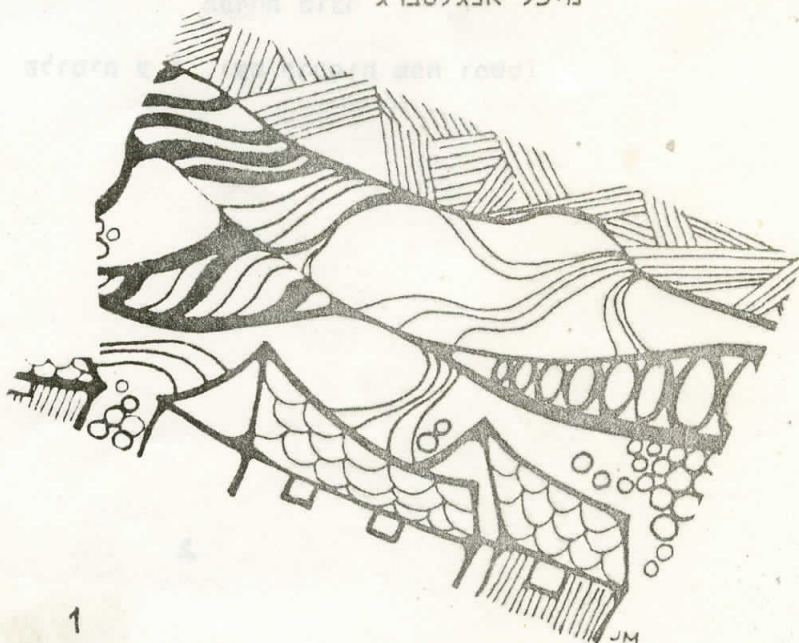
ל י מ י ה ו ל ד ת

- 5.8. ציונה סגל
- 6.8. דוד דבולט
- יוחאי וולפין
- מלי עמית
- 9.8. ג'ו ריפקנד
- ענבל פרלסון
- 10.8. קרול שרק
- נחמן כ"ץ

ל י מ י נ י ש ו א י ו

- 5.8. ליאורה ורוני וינשטיין
- 6.8. מרב וגידו איתם
- 8.8. רינה וג'וני טנא
- 10.8. בטי ויצחק עדר
- אילנה ורפי פרנק
- 11.8. הדסה ודובי קזלשטיין

- 11.8. שילה בן-יהודה
- שרון בן-יהודה-סוקול
- מיכל אנגלסברג

מה נשמע ?

* ארזנו את כל ילדי בית הספר מכיתה א' עד ו' - את "חרוב" "סיני" "מרום" ו"שכולת" - ושלחנו אותם לקייטנה בקבוץ אפק, ובכל זאת מסתובבים פה כמאה זאטוטים בגילים האלה - כי הם שלחו את שלהם אלינו. . . . בינתיים קצת שקט ושלוה להורים מסוימים.

* כל מיני חברים שבים מחו"ל: משפחת יודייקן, משפחת שיין, דייב ובלנש. ברכות שיבה קלה לכולם.

* נוטשת אותנו לזמן מה : אביבה אפשטיין, ללמוד קצת צרפתית בסורבון.

* בסוף השבוע יתארח פה זוג ישראלי מחיפה - , ובשבוע הקרוב, במקום שבוע שעבר, תתארח אצלינו המשפחה מהאון. כזכור, שני ילדים, אחד לגן ואחד לכיתה סיני. . . השתדלו להתודע ולהכיר.

* וכמובן - האולמפיאדה. בזכות וידאונו היקר לא מסתובבים האנשים פה בעיניים נפוחות ורואים את האולימפיאדה בשלוה בין 9.00 - 12.00 בלילה בצבע במועדון.

* ברכות לפיל ג. אחרי שמונה שנים מפרכות הוא מסיים את תפקידו במכירת ברזים, ויוצא ללימודים.

* מחלימים בבית (כל אחד לחוד!) חיים גלעדי וגב' סולומון. הרולד ו. נודד בין הבית ובה"ח ומקווה לטוב. דבי ח. עדיין בצפת. בריאות שלמה לכל.

* לסייום ספור עגום: בדרך לקבוץ יש מחסום על הכביש - זהו קצה קרחון של פרשיה בטובא. שתי מתות משונות במשפחה אחת, פחד מנקמות דם, קללות ושטן. . . ראובן מ. כנראה מצא את הגופה הראשונה, אבל מלבד זה אנחנו מחוץ לעניין. שלא נידע.

שבת שלום לכולם.
מנוחה טובה

שלומית ע.ל. (עם תוספות מפה ומשם)

ס'כום ב'נ"מ

שלוש שנים +
שלוש שנים היינו חלק מחייכם ואתם חלק מחיינו. לא קל לסכם שלוש שנים בכמה מילים, אבל לא קשה לומר בכנות מלאה שהיו אלה שלוש שנים מהיפות בחיינו.

הגעתי למשק עם אפס ידיעות בכל מה שקשור לנושא "קבוץ", מלבד זה שכולם אוכלים בחדר האוכל ואת הכביסה מכבסים במכבסה משותפת. בפגישה הראשונה עם כפר הנשיא, קלטתי רק עוד עובדה אחת נוספת: את המרפאה "מנהל" פועל בבגדי עבודה כחולים. (שמואל חצור, מרכז ועדת בריאות דאז) וזהו.

יום אחד, לאחר שתי פגישות קצרצרות עם "המנהל", ארזנו את כל חפצינו ותוך שעתיים שינינו את חיינו מן הקצה אל הקצה.

קבלת הפנים והעזרה בהקלטות הייתה כנה וחמה. מיד קיבלנו את התחושה שאנו חלק "מהענין", ולמרות השוני במעמד, שותפים משהו. וזה נמשך משך כל תקופת שהותנו כאן. אולי זו הסיבה שתחושת הבית וההשתייכות רק התעצמו אצלי במשך הזמן. אין זה כבר סוד, למה הדבר גרם לי. לרצון עז לממש באופן חוקי את התחושות הנ"ל, וזה עדיין לא עבר לי.

מכל מיני סיבות, ולמרות העזרה הרבה שקיבלנו בעת ההתלבטות, ולמרות השיחות וההתייעצויות - עם כל אותם אנשים נפלאים (שהם אגב הרוב במשק), ולמרות שהייתה נכונות לבוא לקראתנו בהרבה מהקושיות שהקשינו, ההחלטה נפלה. - בשלב זה של חיינו, עדיין לא.

אבל זיכרו, אנחנו עדיין לא ויתרנו!!!
ועכשיו אל הנושא "הפיקנטי" שנקרא עבודתי במרפאה. רבותיי! אולי אתם נפלאים כאשר אתם בריאים, אבל לא קל אתכם כאשר אתם חולים! היו ימים של טרטורים, שבהם הרגשתי לא פעם על הסף ממש. "מה יש?! בשביל פצע קטן ומצ'וקמק את חייבת להפריע באמצע דאלס? לא מסוגלת לשים לבד פלסטר?!"
"אז מה עם יש לך חום כבר חצי שעה? לא מתים מזה?!"
"כן, אני מבינה שלכלב יש דלקת ראות, והוטרניר המליץ באופן בהול על אנטיביוטיקה, אבל זו באמת לא סיבה להזעיק אותי בביפר. ועוד באמצע הלילה! (יש לכם מושג מהו צפצופו של ביפר באמצע הלילה? חרדה עד פאניקה!!!)

והיו גם מקרים אחרים: "תגיד לי, בשביל מה אני נמצאת פה? למה לא קראת לי מיד? אילו תפרנו את הפצע מיד, היום היית כבר אדם בריא. מה זאת אומרת לא נעים לך? זה משגע את השכל!!!"

והתחבורה!! זה סיפור בפני עצמו. לקח לי בערך שנתיים לגלות איך העסק הזה עובד בכלל. מי ינהג, מתי, והעיקר על חשבון מי. ולא משנה איזה סידור מצאתי, לאחר שעות של התרוצצות, להתקל בבוקר בנטע, ולקבל נזיפה, שהרי ברור שהיה פתרון הרבה יותר יעיל, אבל מי חשב עליו?!

בקיצור, חיים לא קלים, אבל גם לא משעממים. אבל אין ספק שיש יתרון עצום בהיותך אחות שכירה, ולא אחות חברה במרפאה. ראשית, מפני שלא כל

(המשך - סיכום ביניים)

חיכוך שמסתיים "ברוגז" (ויש כאלה) על רקע העבודה, משפיע בתחומי החיים האחרים, ושנית יש פחות חיכוכים, אולי מפני האחות השכירה מבליגה יותר (הרי זו הסיבה להימצאותה כאן!!) ואולי מפני שהחבר מתיחס אליה יותר כאל בעלת מקצוע, ופחות כאל אחת "מהחברה". בכל אופן זו ההתרשמות האישית שלי.

ולסיכום: נדמה לי שהסיכום נכתב כבר בהתחלה. ובכל זאת כרצוני להודות שוב לכל חברי כפר הנשיא על שנתנו לנו תחושה של בית, תחושה של יחד.

מילה נוספת ואחרונה. לא התכוונתי להזכיר שמות, אבל יש אדם אחד שאנו חייבים לו המון המון תודה. שמואל חצור. אני מאחלת לכל המשפחות הנקלטות לעבור את "הלפני" ו"האחרי" (ההקלטות) בתמיכת אדם כמוהו. זה רושם לכל החיים. שמואל, תודה פעם נוספת ממשפ' ניסים.

בשנתיים הקרובות (עד שנחזור למשק, אינשאללה, אמן!!) אנו נגור בחיפה, ממש מול ביה"ח רמב"ם. כתובתנו ומספר הטלפון שלנו יהיו מפורזים אצל "החברה" וגם במרפאה. אתם מוזמנים לבקר בכל הזדמנות (גם כאשר תהיו ברמב"ם בענייני בריאות, אבל לא רק). אנחנו מחכים לכם.

להתראות ושוב תודה,

שרה עזרא
נועז ונמרוד

שינוי (לא התפלגה הפוליטיקה)

אני נוטה להסכים לרוח דבריו של משה במאמרו "זמן מתנתנו". בחג האחרון במיוחד, מספר האורחים והמתנות היה מוגזם ביותר, והאווירה היתה במיטב המסורת של חגיגה בורגנית בגולה. אני לא מדברת על המאמצים שהילדים השקיעו. הם היו טובים ומקסימים כתמיד.

בשנים האחרונות מורגשת קדרדרות עצומה בעניין המתנות. אנו חיים בקבוץ וחוסר החנוך בעניין זה לגמרי לא שייך לצורת חיינו. אנו חייבים לשנות את המצב, ולהקים קופת בר-מצווה. הצעה זו יכולה לשפר את המצב בכל הכוונים: שוויון, וחינוך לחיים קבוציים.

אין לי התנגדות לחגיגה טכסית בגיל 13, שבאה לציין שנוי בסטטוס הילד (הילדה) - (העברה לחטיבת הביניים, ב"ס חדש וכו') אבל נראה לי שאפשר להעלות את ערך הטכס ע"י חג צנוע ואנטימי יותר במסיבה פנימית, ולהכניס יותר משמעות למשימות, למשל ע"י פרויקט כיתתי בעיירת פיתוח או בקבוץ צעיר. באווירה כזו המתנה שהמשק נותן תקבל יותר חשיבות (היום זה רק "עוד מתנה") באשר להצעתו של משה לקיים את החג לקראת הגיוס לצה"ל - אפשר בהחלט לערוך מסיבה ערכית יותר. מסיבה בגיל 13 אינה מונעת חגיגה בגיל 18. ג'וליה ניצן

(רשימות מביה"ח - המשך)

כאתי לבקרו. הוא ישב על כיסא ליד מיטתו, ראשו שמוט, ובכה בכל תמרורים. אשתו עמדה למולו, החזיקה בידיו, ליטפה אותן ודיברה אליו בערכית: "אתה מאמין באלוהים ומתפלל בבית כל יום - ומה קורה לך? אני מאמינה, שבעזרת הרופאים אלוהים ישלח לך רפואה שלמה ובקרוב תבריא לגמרי." הוא בוכה, והיא ממשיכה ללטף את ידיו. במאמץ רב עזבתי את החדר, כי משום מה רגלי לא נשמעו לי.

אישה זאת היא ישראלית פשוטה, בוודאי לא שמעה על פסיכולוגיה (או על תורת "אסט"), אבל בעת מצוקה וצרה היא יודעת לעמוד לימין משפחתה כסלע איתן, כשחן-שיה הבריאים מראים לה, מה לעשות ובמה לעודד. ולא אפרט כאן את כל פעילויותיה הרבות שעשתה בביה"ח למען בעלה.

בוקר אחד מצאתיה, כשהיא נרדמה באחת הכורסות שכפרוזדור - ראשה שמוט לה וכפות ידיה על כרכיה. התבוננתי בה וחשבתי: איפה לוקחים עכשיו צייר טוב שי-צייר את תנוחתה ואת הצער והיסורים החרוטים בפניה. פתאום התעוררה ורצה אל בעלה כעבור זמן מה חזרה אלי. היינו כבר קצת מיוודים. ואז נפתח סגור ליבה:

"כשהיה בריא היה עובד חרוץ במפעל. בבית עשה כול מה שגבר צריך לעשות. את הילדים החזיק היטב בידיים. נכון, לא פעם היה צועק עלי... עכשיו מסרתי את הילדים למשפחה - לא מעניין אותי מה נעשה בביתי ולא אזוז מבית-החולים עד שהרופאים יודיעו לי, שהוא הולך הביתה ויתנו לי מכתב, איך צריך לטפל בו כדי שיבריא מהר. אז אביא כיסא-גלגלים, אושיב אותו, אוריד אותו למטה, שם יחכו לי קרובי עם המכונית שלהם. אביא אותו הביתה - ונתחיל את החיים מחדש. אטפל בבעלי, בילדי, בביתי." וסיימה בערכית: "אדון חיים, כה יעזור לי אלוהים!"

בשובי הביתה הרהרתי במעשיה של אישה פשוטה זו. אני שולח לה את מיטב ברכותי ומשתחויה בפניה אפיים ארצה.

חיים גלעדי

נ ר ז י כ ר ו ן

ח' באב - מר יוסף וולפין

..... אחרי שהעם החליט.

יום הבחירות 23 יולי 1984 - יומן קרב

ערב לפני היציאה לפעולה התכנסו המתנדבים (יחידים מובחרים מיחידות דיור מובחרות בכל מגזרי הקבוץ) לתדרוך למילות עדוד ולדמיונות קרב (שמה לא יתנו לנו לאכל). הקמב"ץ רב"ט (מ"ל) אריק הסביר את סדורי ההגעה לשטח (אוטו-בוס מיוחד), ההתפרסות (התיצבות במטות ובקלפיות), ואמצעי הלחימה (עיניים פקוחות, אוזניים קשובות, נחיריים מרחרחות) וכלים מסייעים (סריגה, ספרי כיס, תשבצים, מכתבים שצריכים לכתב). כל אחד נשך את שפתיו, בלע את רוקו ומלמל סיסמה:

"אם תרצו אין זו אגדה"

"Non passeran!"

"זול נור זין מיט מאזל"

"Honi soit qui nal y pense"

"תחתונים מלוכלכים" (!?)

"Veni, Vedi, Vici"

"העם רוצה הקווה"

יחידת הובלה מיוחדת - ששה נהגים מלומדי כמעט-אקצידנט יצאה למשימה מיוחדת. (התרכזות בקרית טבעון לא הרחק משייך א-בריק). הקמב"ץ נשאר עם העתודה שהיתה אמורה לצאת בעצומו של קרב. באותו לילה לא ישן אף אחד מגבורנו יותר משבע שעות.

מציאות: האוטובוס שהיה צריך להגיע ב 05.00 הגיע ב 06.15. קרבן ראשון: אריה שמתוך יאוש הלך לשרותים ומצא שנסעו בלעדיו. בשעה 09.00 נסעו הנהגים על רכבם. אדי צעק "אחרי!!!" ואחרי זה "אין דבר, אשיג אותם בצומת גולני".

האוטובוס השני שהיה אמור להופיע ב 12.00 איחר לבוא. הקמב"ץ התקשר עם ה"בוס" בקרית שמונה ושמע דברים מעודדים - "נתחיל לדאג ב 12.45" ב 12.55 התחילו לחפש את האוטובוס בכל הגליל המזרחי. "זה בסדר, הוא יצא מאילת השחר כבר בדרך אליכם. אה, רגע, קודם עליו להכנס לגדות". 13.15: מה הוא לא הגיע? הה הה, האוטובוס מאילת לא היה צריך להגיע אליכם, לכן הוא לא הגיע. יש אוטובוס שנסע משנir להגושרים, משם למעין ברוך, כפר גלעדי ואחרי זה אליכם. בטח תוך דקות---"
13.45: "מה? האוטובוס לא הגיע? תתקשרו לתל אביב..."
- "מה זה קשור עם תל אביב?"
- "התק"ם מסדרת הובלה מתל אביב..."

בינינו לבין עצמינו - המשך

- "איזה מן אידיאליזם אנפנטילי הניע אותם לסדר דברים מתל אביב"
- "יש באלה שלא יודעים שהגליל עודנו קיים."
- (שקט. קול יריה ורעש עמום של גוף נופל)
- (קול חדש מן המטה) "הוא הסיק את המסקנות. תיכף נתקשר עם תל אביב..."
- (הקמב"ץ בבכי חנוק) תכניסו את תל אביב עמוק לתוך ה---. ניסע ברכב משלנו"

בינתיים בחזית נוח יוסף (שלושת רבעי גובה של הכרמל) המשמרת קבלה את הודעת הקמב"ץ שהרכב לנסיגה לא יגיע. לא נואשו. הסתדרו בשלשות, שרו את ההימנון "אנו נהיה האחרונים" ירדו לצ'קפוסט בהליכה. שם, הודות לעין החדה של סייר גולני (מ"ל) יאיר ד., ראו, אחרי שעות של המתנה, אוטובוס. פלא פלאים. אותו אוטובוס שהסיע אותם בבוקר. הקבוצה השניה נכנסה לפורד, כשיוחנן נוגה, והיתר מתפללים. יוחנן בין נבואה שחורה אחת לנבואה שחורה שנייה, (ידעתי הבוקר כשהסתכלתי בשמים איזה מן יום זה יהיה) סינן כמה קללות בהודית, צעק "לעזאזל עם המשטרה" ונסענו על גלגל אחד.

על מה שארע לנהגים מוטב לספר בהזדמנות אחרת. תוצאות: לא היו לנו אבידות! לא קבלנו אוכל פרט לסנדו"ץ אחד (כשר), שהקמב"ץ קיבל מאחת מבנות המפד"ל שרחמה על מראהו האומלל של כותב שורות אלו (בלאו הכי אמרה שלא אוהבת נקניק).

המערך קיבל 44 מנדטים (מעט מאד בעזרת הקלפיות בנוה יוסף).

חזרנו בהרגשה הנפלאה שנוכחותנו היתה מיותרת, ומה שתרמנו למאמץ להדיח את הליכוד שאף לאפס. אבל בלב כל אחד היה שיר הלל:

מה היתה עושה המפלגה בלי הקבוצניקים

(הפרק הבא: מתח בבית חולים לחולי רוח) א ר י ק

/ / / / / / / / / / /

טיטולים

(חיתולים חד-פעמיים)

חברים אשר רוצים לקנות טיטולים ממחסן הילדים, מתבקשים לבוא למחסן הילדים ולהרשם שבוע מראש, על-מנת שנוכל להתארגן בצורה מסודרת. אין לנו מחסן המיועד לטיטולים ולכן אין באפשרותנו להחזיק מלאי. כמובן עדיפות ראשונה תינתן לילדים שלנו בבתי הילדים. קניית טיטולים מיועדת אך ורק לנכדים של חברי המשק.

תודה - פט

x

ה ו ד ע ה מ נ ה מ ת פ ר ה :

x

לאור מספר פניות שהיו בעת האחרונה ברצוננו להפנות את תשומת הלב

של החברות (והחברים) לכך שהתפירה בבית נועדה לשרות החברות ובנות

המשק שעזבו בלבד. תפירה זו מאפשרת לחברות לקנות בגדים במחירים זולים

ובהתאם לתקציב. היא מביאה בחשבון את מחיר הבד בלבד, ואינה כוללת את

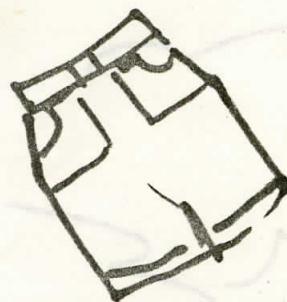
עלות העבודה ותנאי האינפלציה.

מסיבות אלה, ומאחר ואיננו מספיקות לספק את צרכי האוכלוסיה הפנימית

אנו מבקשות מהחברות לא להפנות את אורחיהן ובני המשפחה לקנות במתפרה.

בתודה מראש,

צוות המתפרה

מ.ס.ל.ה.מ.צ.ל.ה.

לאור אי-החדאות בנוגע לתקנון הפרכה, להלן התקנון:

שעות הפתיחה

ימים א' - ו'

12.00 - 10 00

15.00 - 15 30 שְׁחִיָּה לחברים בלבד.

18.00 - שעת סגירה - פרט ליום ו' כשהפרכה תסָגֵר ב- 17.00.

יום שבת

הפרכה תפתח רצוף מ- 9.00 - 17.30.

** אין לשלֵחַ ילדים עד גיל סוף כיתה ג' ללא מלווה (גם אם עברו את הבחינה)

** גם ילדים היודעים לשחות אינם רשאים לשחות ללא השגחה במים העמוקים עד סוף כיתה ג'.

** הכניסה לאורחים מותרת אך ורק בלווי המארחים, או בתאום מראש עם המצילה.

** יש לקשור שָׁעָר ארוך לפני הכניסה למים.

** אין לשחק בכדור במים לפני השעה 15.00, וכאשר ילדים קטנים נמצאים במים.

** כניסת כלבים לאזור הפרכה אסור.

** נא לשטף את הספלים אחרי השמש, ולהחזיר את הכסאות למקומם.

תודה על שתוף הפעולה, ושְׁחִיָּה נעימה לכולם,

ל א ה

לצורחים מתקשים מתלבטים חושבים

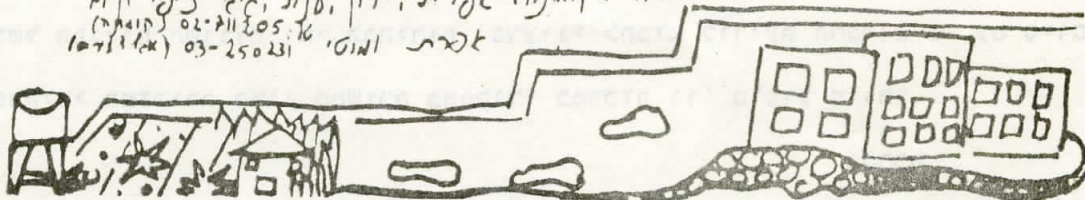
אני חסרת צעדים במציאות, קיסול ארצי ואירונים, אשר
 ארים זה יותר מחצי שנה בשכונת הלבית (שכונת מזכיר הדורס
 ירשלים). העניינה מתקן תחילה בלית של דאגה לאדנה וחוסר סיפוק
 מהאמצעים והתהליכים העובדים על האדנה ורצון שלי בקיבוץ ניקים
 ובני אדם להיות מודעם ומעורבים יותר בחיי החברה הישראלית שמחול
 לגדד הקיסול.

החלטתי להתמקד בתחום החברתי מכיוון שאני רואים בו יצד אנכי.
 מהתמקדה יצאני מתקן אל עקרונות יסוד משמעותיות שהתחנן
 אמוני ודמי חיים תקן רפי התפתחות בכוחות עצמינו, ורצון
 לעצול בשכונה יחד ותוקן רבי שיעור בעצולה מתמיד עם תשבי
 השכונה ולא כיוצאי כ"י עולמיות.

בכל בקד אני עובדים אפרנסתנו בתקיון שלי סוכנותים ולאחר מכן
 עוסקים בעבודות התעבדותיות שונות בשכונה - איש איש לפי
 בחירתו וכישוריו. יום אחד קבלו בשכונה מוקדש רובו ככולו אלימנו והעלמה לי
 אנשים שונים המעמלים על ידינו, ואלימנו עצמי בכל התחומים והתשבים
 שמעסיקים אותנו.

כל שהצטן עמד מאני מתקרים ומעצרים יותר בחי השכונה, כך יותר יותר
 אני רואים את החשיבות הרבה שהמשלכית "הפרויקט" הן מבחינת התרומה
 שנה בו מסיבה אנשים העובדים אתה הן בכך שוק בהמשכית עקבית ולא במבצע
 חד עצמי תלוי הסיכוי להתקדמות ותכונות טובה ובריאה יותר, ואולי גם אשיוני.
 אם הנושא חשוב לכם ואתם מעונינים אשמע יותר, נשמח לביעץ את ישוב בארץ
 אם לשיחה עם כל החסרה הצעירים ואם לשיחה אישית. - מאב מקיים להעלות

חברי הקואלציה: אפרת, ירון, ענת, גיגי, ציפי, דודי
 אפרת ואנוסי 05-250231 (אליזאבט)

שרות צילום לחברים

בזמן האחרון, בנוסף לצילום לעבודות שחברים יכולים לקבל, רכשנו מכשיר שמאפשר לנו לצלם שקופיות ולפתח אותן מיד. מכשיר זה יכול לפתח בעיות ולפתוח אפשרויות חדשות לגבי אירועים במשק, ולספק דרישות פרטיות של חברים התשלום לשקופית אחת, (עבור החומר בלבד), מסתכם ב \$ 0.70. במטבע שלנו "א"א בערך 250 ש" (נכון ליום כתיבת הודעה זאת). הפעלת המכשיר בידי פיל ודוב. כל מי שמעוניין בשרות זה יתקשר איתם.

אנחנו ממשיכים לשרת את הצבור בצילום דיוקנים לתעודות - ובהעתקת תמונות יקרות לחברים, כשאין תשליל (נגטיב). אנחנו גם מוכנים לעזור בפתרון בעיות צילומיות שמעבירי דיוקנים לביתם. ובוחות עצמכם.

יחד עם זה אני אשמח תמיד לעזור בעצה בקשר לכל בעיה צילומית קשורה לצילום או טכניקה. לגבי שעות - כל עוד אני נמצא בבית ופנוי, אתם מוזמנים לבוא.

להתראות

דב

לידיעת החברים

בשל הפניות השונות ואי הבהירות, ברצוני להביא לידיעת החברים כי עם סיום תפקידי כמזכירה הנני ממשיכה בתפקידי כמרכזת וו' טיפול מיוחד.

בברכה

אירית ב/ח

לימודים ארוכים תשמ"ה

דף אינפורמציה לקראת האסיפה, 5-8-84

<u>סל"כ אחרי שנה</u>	<u>שנת הלימוד</u>	<u>הלומדים הממשיכים</u>
0	4	צרפתית, הוראה אנגלית
1	3	פיזותרפיה
2½	עשתה ½ מכינה 2 (באמצע)	הנדסה חקלאית
0	3	חינוך מיוחד
1	2	חקלאות
3	עשה מכינה 1	הנדסת ייצור
1	2	הוראה, חטיבת ביניים
1	2	אחות
2	עשתה מכינה 1	הוראה מחול
1½	1 (באמצע)	צילום
0	2	מטפלת נעורים
0	2	הנדסאות מחשבים
1 - ½	1 (באמצע)	פסיכולוגיה
		1. אביבה אפשטיין
		2. דורית נמנוב
		3. דינה רחמני
		4. גליה גניסלב
		5. דוד דיבון
		6. אמיר נמנוב
		7. רונן ירון
		8. עליזה חצור
		9. שרה מרקוסון
		10. ורדה ויינטראוב
		11. לאה כץ
		12. אורי גולן
		13. קרול בילגורי

בקשות חדשות: אנו מבקשים השנה לשלוח עוד 8 לומדים מלאים (כולל 2 חצאים) המהווים סל"כ 6.2% מהאוכלוסיה.

<u>סל"כ שנים</u>	<u>בתשמ"ה</u>	
3	מלא	הוראה סמ' הקיבוצים
1	מלא	B.A הוראה, (אורנים + בלשון והסטוריה) אונ' חיפה
2	מלא	הנדס' מחשבים תל חי
1	מלא	הסמכה בהוראה אורנים
1	מלא	½ שנה מחשבים, צלום-תל אביב ½ שנה יסודות המתכת- רופין
1	מלא	בגרות מלאה תל חי
2½	6 חודשים	מכינת הנדסאים תל חי
2 (3 ימים בשב	3 ימים בשבוע	תרפיה באומנות אונ' חיפה
3	מלא	הוראת אומנות אורנים
		1. אפרת א.
		2. רונה א.
		3. שולמית פ.
		4. דליה וגנר
		5. פיל ג.
		6. רמי ג.
		7. (½) רותי ע.
		8. (½) לילה בן אבי
		9. דניה כהן

הערה: גם רונה וגם דליה תצטרכנה עוד יום או יומיים לימודים בשנת תשמ"ו כדי לגמור את התואר/הסמכה.

רשמה: ג'ויס אב
ועדת השתלמויות

אומנות תל-חי

דוט ש.	גרפיקה ב'	בוקר
צפורה ס.	תפירה ב'	"
הלן ל.	צורפות ב'	"
שרי ש.	טכניקות בקרמיקה	" (ביום האומנות שלה)
יעל נ.	קרמיקה	" (" ")
דנה א.	מחול א'	" (השלמת 3 שעות עבודה)
יהודית וו.	קרמיקה ג'	" (עדיין בבירור)
אביבה פ.	תפירה א'	$\frac{1}{2}$ יום
בתיה וו.	תפירה א'	"
שרה ק.	תפירה א'	"
ויטה מ.	ריקמה א'	"
פס פ.	אריגה א'	" או בשנה הבאה
ניקול א.	אריגה א'	"
רותי ג.	תחרה	"
ניל ש.	אובניים ב'	"
שאוול ס.	פיסול עץ	"
ג'וליה נ.	ציור (מרקי)	"
רג'י פ.	הדפס משי	"
ויקטור ב"ר	ציור ג'	"
הנרי ב"י	דרמה	ערב
סוזן ש.	בובות ב'	$\frac{1}{2}$ יום

לימודים אחרים

שמחה א.	תולדות ישראל	$\frac{1}{2}$ יום	צפת
רות גלעדי	תנ"ך	"	"
בטי ע.	שמיעה חופשית (חוג?)	"	"
ג'נט ג.	" " "	"	"
מרים כ.	סוציולוגיה חינוכית	"	תל-חי
אילזה ב"ח	סיפרות	"	"
בקי א.	שמיעה חופשית (חוג?)	"	"
אריק א.	" " "	"	"
רחל א.	צרפתית	"	"
פנינה ג.	ניהול כח-אדם	"	"
וונסה וו.	יהדות	"	"
פרנקי ג.	"מגע בריאות"	בערב + יום במועד	"
רוי א.	" "	"	"
ג'נט פ.	" "	"	"
רות נ.	אולפנון תל-חי	יום בשבוע	"
שושנה ש.	הוראת דרמה אורנים	"	"
גיל ס.	הסמכה להוראה	"	"
הילרי א.	פסיכולוגיה מכון אדלר	"	"
הילרי ק.	" " "	"	"
טומי ע.	מחקר ארכיאולוגי	"	"
ג'ו ס.	אולפן "עקיבא", ערבית	17 יום	(מזה פעילות בתק"ס)
אריאלה ה.	ארכיאולוגיה	יום בשבוע	(נדחה מתשמ"ד)
אליס נ.	הנהלת חשבונות, סוג 3	בערב תל-אביב	"
אורה נ.	השכלת מבוגרים	יומיים בשבוע	אורנים
יעלי (חברתו של אהרון ל.)	בגרות, ב' אדלשטיין	$\frac{1}{2}$ יום פעמיים בשבוע (+שבוע לפני בחינות)	" (" " ")
בתיה ר.	יהדות, תק"ס	10 ימים בשנה	"
בקי א.	" "	"	"
מינה ס.	אמנות פלסטית, תק"ס	12	"
איירין ש.	" "	"	"
נוקי ש.	" "	"	"

מוסיקה

פסנתר

PARENTS PAGE

3/8/1984

* So we packed up all the school kids from grades 1 to 6 inclusive - "Charuv, Sinai, Merom and Shibboleth" - and we sent them to a summer camp at kibbutz Afek. Even so there were several youngsters of those ages wandering around here - because they sent us theirs in exchange... Meanwhile some parents enjoyed a little peace and quiet!

* Many members returned from abroad: the Yodaikens, the Sheins, Dave and Blanche - "Welcome Home" and settle in smoothly.

* Aviva Epstein is leaving us for a while to learn French at the Sorbonne.

* This weekend we host an Israeli couple from Haifa, with a view to candidacy, and the following week the family from kibbutz Haon, with two young children.... Try and get to know them.

* ...And of course the Olympiade. By virtue of our expensive video we can see the events in colour in the Moadon, from 9 o'clock to midnight instead of wandering around each day bleary-eyed.

* Congratulations to Phil G. who is going out to study, after eight years' hard work in valve sales.

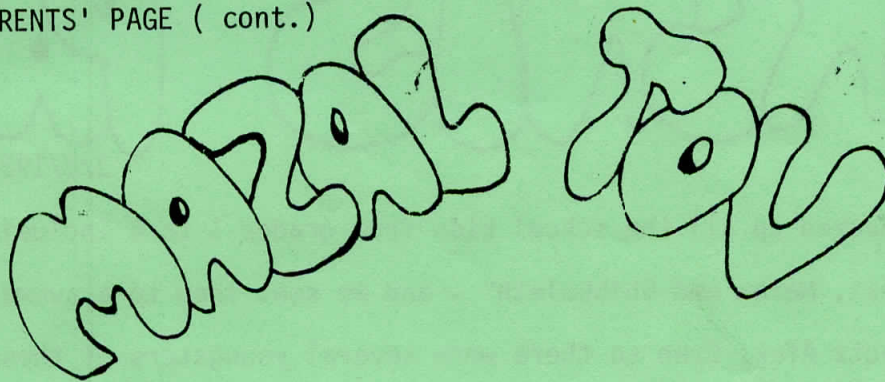
* Haim Gileadi and Esther Solomon are recovering at home. Harold W. alternates between home and hospital and hopes to recover soon. Debby is still in Safed. We wish all a speedy recovery.

* and finally a woeful tale... two untimely deaths in one family in Tuba, fear of a blood feud, curses and hatred... Reuven M. apparently found the first body, apart from that we are not involved.

Shabbat Shalom, to all and a good rest,

SHLOMIT E-L. (with assistants from
here and there)

AND A NOTE FROM THE DRESSMAKERS: We would like to remind the parents, that the clothes made in the sewing room are only for the parents, and members, as we cannot manage to sew sufficient for outsiders.

FOR BIRTHDAYS to:-

- 5.8. Tsiona Segal
6.8. David Devolt
Yochai Wolfin
Mali Amit
9.8. Joe Rifkind
Inbal Pearlson
10.8. Carol Sharak
Nachman Catz
11.8. Sheila Ben-Yehuda
Sharon Ben-Yehuda-Sokol
Michal Engelsberg

FOR WEDDING ANNIVERSARIES to:

- 5.8. Leora & Roni Weinstein
6.8. Merav & Gidi Eitam
8.8. René & Johnny Tenna
10.8. Betty & Yitzchak Eder
Ilana & Raffi Franck
11.8. Hadassa & Dubbi
Kazelstein

